

Coincidències pre-electorals

Pere Martí

"ERC presenta en aquestes eleccions un programa econòmic moderat, impregnat de liberalisme, perfectament assumible per CiU en molts dels seus aspectes."

Per sort d'alguns, i per desgràcia d'altres, les eleccions autonòmiques del Principat deixen poc lloc per a la sorpresa. A hores d'ara, a les portes de la campanya electoral, pocs dubtes hi ha sobre qui serà el guanyador. L'única emoció que ens espera serà saber si hi haurà o no majoria absoluta. En cas afirmatiu, res a dir. Tot continuarà igual. Però si Pujol perd la majoria absoluta automàticament entren en joc noves possibilitats de combinació del mapa polític principati.

La majoria d'enquestes publicades fins ara deixen CiU al límit de revalidar aquesta majoria absoluta. En aquesta conjuntura, Pujol pot continuar governant sol, sense més entrebancs que buscar en l'arc parlamentari suports puntuals quan li facin falta. No li seria difícil. Seria diferent que CiU perdés un nombre considerable d'escons i es quedés lluny de la majoria absoluta. Llavors necessitaria un soci, que col·litzat o donant-li suport permanent, li permetés realitzar la tasca de govern amb estabilitat. L'única possibilitat que té qualsevol de les forces de l'oposició del Parlament de fer un paper institucional o de govern després del 19-N passa perquè Pujol tingui un mal resultat i es vegi obligat a pactar. El partit polític que fins ara ha donat més símptomes programàtics de situar-se en bon lloc per participar en aquest joc ha estat ERC, i concretament Àngel Colom. Ni Ribó, ni encara menys Vidal-Quadras, estan en condicions o tenen possibilitats de fer el pas. I una coalició postelectoral CiU-PSC sembla a hores d'ara poc viable, trencada i cremada la col·laboració política amb el PSOE i amb el PP trucant a les portes del govern de l'estat.

En canvi, destaquen els moviments que hi ha al si d'ERC. En alguns despatxos del carrer Villarroel sembla que algú ja ha començat a fer números, per si els de Pujol no acaben de quadrar. Ningú no parla de repetir l'experiència del pacte CiU-ERC que va signar Heriberto Barrera la primera legislatura autonòmica, però no es descarta un altre tipus d'acord, més beneficiós per als republicans. De moment, Colom es limita a afirmar públicament que d'entrada no descarta cap pacte. Els primers indicis d'aquesta aproximació ja s'han

RICARD CUGAT

Àngel Colom. ERC tindria el suport dels votants en un possible pacte amb CiU per al govern autonòmic.

donat. ERC presenta en aquestes eleccions un programa econòmic moderat, impregnat de liberalisme, perfectament assumible per CiU en molts dels seus aspectes. Nacionalistes i republicans es troben en el suport a l'anomenada "economia productiva". Reivindicacions com la reducció de les quotes que paguen les empreses a la Seguretat Social, l'alleugeriment de la fiscalitat i la revisió de l'IAE formen part d'un paquet de mesures de suport a la petita i mitjana empresa que no estan lluny de la política econòmica que defensa Pujol. En el terreny autonòmic també hi ha punts de contacte. En aquesta campanya, ERC deixa en segon terme la reivindicació independentista i centra els seus esforços en reivindicacions assumibles a mig termini com el concert econòmic, la culminació dels traspassos pendents o la reforma de la llei de normalització lingüística, que també estan en el programa electoral de CiU.

Malgrat la coincidència programàtica, que és la base de qualsevol acord, sembla difícil que ERC pugui aguantar un pacte amb CiU a un costat de la plaça Sant Jaume, governant a l'altre costat de la plaça amb el PSC. Evidentment qui quedaria en una situació política més delicada amb un acord d'aquest tipus seria Pilar Rahola, ja que el pacte d'esquerres a l'Ajuntament de Barcelona quedaria desautoritzat o, si més no, qüestionat. En cas que Colom decidís fer el pas sembla, però, que tindria el suport dels seus electors. Segons la darrera enquesta electoral publicada pel diari *La Vanguardia*, el 62,1% dels votants d'ERC són partidaris d'aliar-se amb CiU després del 19-N.